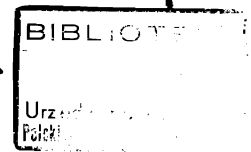

30 stycznia 1931 r.

URZĄD PATENTOWY

F16n 7/26

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
OPIS PATENTOWY

Nr 12823.

Kl. ~~47 e 33.~~

47 e, 7/26

Franciszek Sikora
(Rzeszów, Polska).

Rozpylacz smaru.

Zgłoszono 15 listopada 1929 r.
Udzielono 11 grudnia 1930 r.

Przedmiotem wynalazku jest rozpylacz smaru, stosowany w urządzeniach do smarowania tłoków i suwaków wszelkiego rodzaju maszyn, poruszanych parą lub powietrzem sprężonym, np. parowozów normalno-i wąskotorowych, lokomobil oraz maszyn stałych.

Działanie rozpylacza polega na tem, że smar jest doprowadzany z pompy zgodnie z rysunkiem do górnej części kadłuba 1 rurką 2, poczem smar przepływa przez dwa zwrotne zawory kulkowe 3 i 4, przyczem jeden z tych zaworów kulkowych 4 jest wbudowany w dyszę 5.

Dysza 5 jest wbudowana w dolną część kadłuba 6, ujście zaś jej tworzy z otworem, znajdującym się w dolnej części kadłuba w płaszczyźnie 8, prostopadłej do

osi dyszy, szczelinę pierścieniową o szerokości mniej więcej 1 mm.

Para z kotła jest doprowadzana rurką 9 i po przejściu przez zwrotny, bezsprężynowy zawór kulkowy 10 dopływa do komory 7, w której jest umieszczony dolny koniec dyszy; z komory tej para wypływa szczeliną pierścieniową 8 wprost do komory suwakowej względnie tłokowej, porywa wypływający z dyszy 5 smar i rozpyla go.

Miedzy zaworami kulkowymi 3 i 4 jest umieszczona śruba 11 i otwór 12, przez który bada się dopływ smaru z pompy.

Zastrzeżenie patentowe.

Rozpylacz smaru, znamieny tem, że

posiada trzy zawory zwrotne, z których dwa zawory (3 i 4) są umieszczone pod kątem prostym względem siebie i zapobiegają przedostawaniu się pary z cylindrów roboczych do pompy, trzeci zaś kulkowy zawór bezsprężynowy (10) jest wbudowany w dolną część kadłuba rozpylacza tak,

iż zapewnia dopływ pary z cylindrów w razie pęknięcia rurki, doprowadzającej parę z kotła.

Franciszek Sikora.
Zastępca: J. Tenczyn,
adwokat.

